

Ferdig med Fadervår?

Det er en ubotelig ulykke at så mange nå til dags mener seg å være ferdig med sitt Fadervår. Skal etterkrigstidens verden virkelig bygges opp som en ny og bedre verden, er det evig avgjørende at kulturen får sjel igjen. Og skal kulturen få sjel, må det begynne med at Fadervårs ånd og bønner renses og levendegjør de enkelte sjeler. Det er på Fadervårs linjer at menneskeheten skal reises og renses, ja gjenvinne selve sitt menneskeverd. Den dag «verdensutviklingen» går over Fadervårs lik, bærer det mot avgrunnen for oss alle.

Vi trenger hardt til en kristelig renessanse som ikke begynner med høye teologiske spekulasjoner eller verdensomfattende organisasjoner — selv om slike ting også har sin rett — men som først og fremst begynner med hellig besinnelse på og trofast bruk av Fadervårs bønner, og alt hva disse bønner står for. For så, gjennom Guds folks lønnkammerliv, å settes inn i den politiske verdenssituasjon. For ingen ting er sikrere enn at den storpolitiske diskusjon ender i kiv og kjeggel, hvis ikke lønnkammerrøsten får lov å tale med.

Bare levende, utholdende bønn kan vende verdensutviklingens ror — hvis det da ikke alt er for sent, og katastrofene ikke lenger lar seg stanse. Men skulle det være tilfelle, og det vet alene Gud, så trenger vi desto mer utholdenhet og tro. Og både utholdenheten og troen må begynne i lønnkammeret.

Skovgaard-Petersen.
(Fra boken om Fadervår.)

Lær barnet å be!

Allerede barn på 3—4 år kan tale om Gud, men det er likevel ikke sikkert at de har religiøse kjensler i vanlig forstand. Gud er helt enkelt gjenstand for deres nysgjerrighet og spørsmål, liksom alt annet er det i denne alderen. Men på den andre siden kan de ofte virkelig ha religiøse kjensler. Når barnet har bedt sin aftenbønn og sovner trygt inn i bevisstheten om at en kjærlig makt våker over det, så er dette virkelig noe religiøst.

Det lille barnet er et vanemenneske. Småbarnet holder på ritualet. Er de blitt vant med bestemte «seremonier» når de skal gå til sengs, så holder de strengt på disse.

Noe lignende gjelder deres religiøse vaner, og dette er en god ting. En har sagt at det lille barnets bønn har mest karakter av «kultus», dvs. at barnet tenker ikke på innholdet, men det er selve det å be som er viktig. Det skal være den samme bønn, helst i samme stilling og under de samme omstendigheter. Dette kan være noe godt, for en vane som slik slår rot dypt i det underbevisste, sitter også svært fast. Barnet vil alltid kjenne at det trenger bønnen, til og med etter at tvilen er våknet. En slik «kultusbetont» bønn er i mange tilfelle blitt den tråden som går tvers gjennom en periode av tvil og knytter barnetroen og den voksnes tro sammen.

Men en slik bønnevane kan være mindre bra, nemlig når barnet ikke lærer å kjenne noen annen bønn enn den faste. Den fortrolige innstillingen til vår himmelske Far fremmes gjennom den frie bønne. Det gjelder å gjøre bruk av barnets trang til fasthet og vaner, men samtidig lære det at bønne er en personlig sak.

Ture Ericsson, i Svensk Veckotidning.

En kirkesøndag i København

Søndag 1. april i år var jeg i København. Jeg ville da nytte høvet til å se to av den danske hovedstads mest kjente kirker som jeg hadde hørt og lest en del om før. Det var Marmorkirken eller Fredrikskirken som den også kalles, og Domkirken eller Vår frue kirke som visstnok er det offisielle navn på den.

Jeg valgte å gå først i Marmorkirken. Jeg var inne på mange kirker på denne turen min, men ingen gjorde et slikt inntrykk på meg som denne. Den merkelige historie som knytter seg til dens oppførelse, kirkens imponerende ytre og interiøret med sin kunstneriske utsmykning, alt gjorde sitt til at inntrykket ble så sterkt.

Kirken ble påbegynt omkring 1750 av kong Fredrik 5 og var planlagt som en Nordens Peterskirke, bygget av norsk marmor med kuppel og spir som sitt romerske forbilde. Men omkostningene ble så enorme at tvillingrikenes økonomi ikke maktet fullførelsen. Så ble de påbegynte murer liggende som en ruin i 50 år inntil en dansk rikmann, bankdirektør Tietgen, for egne penger fullførte verket. Planen om å bygge den ferdig i marmor måtte dog oppgis, så den er reist av imiterte steinarter som likner marmor.

Jeg har ikke noen tall som kan fortelle hverken hvor mye kirken med sin rike utsmykning har kostet eller hvor stor den er, men jeg ble stående helt forbløffet å beundre både dimensjonene og utsmykningen. Den imponerende, grønnirrede kopperkuppel lystet i prillsolen i svimlende høyde med Amalienborg slotts røde murer i bakgrunnen. Og oppe mot kuppelens veldige runding sto rekker av billedhuggerverker i klare konturer mot den lyse vårhimmel. Det var apostelskikkelser med løfede kors og symboler som kirket helt betagende. Men enda mer imponerende var de 12 bronsestatuer på marmorsøyler rundt kirkens grunnmur. Der stod Ansgar, Nordens apostel, med sin kirke i hånden, Hans Egede, Grønlands apostel, med sin stav, Kingo og Brorson, de store salmeviktorene, i fullt ornat med salmebøkene høyt hevet, Hans Tausen med løftet knyttneve, Knut den hellige med sin skål som han vil samle sitt eget blod i så det ikke skal skjemme alteret i det han hugges ned. Rundtved, Mynster, Balle, Brochmand og Palladius stod der, og den jeg stanset lengst ved, var vår egen ord Dahl Brun, Bergensbispen og salmedikteren. Han stod myndig med alterkalken i høyre hånd og venstre hånd høyt løftet med et krøllet ark hvor første vers i hans mektige salme «Aand over aander kom ned fra det høye» lett skimtes.

Når man kommer inn i denne merkelige katedral, er det en storrelsen av selve kirkerommet og utsmykningen der inne like sterkt som det ytre. Kirken er bygget i en runding, og over det hele hvelver seg den

runde kuppel i veldig høyde. Det søker blikket uvilkarlig først.

Med Peterskirkens berømte kuppel som forbilde er også Marmorkirkens kuppel rikt utsmykket. Hele taket er inndelt i 12 felter, og i hvert felt er malt en apostelskikkelse i vakre, sterke farger. Under hvert bilde står apostelens navn og symbol, det hele av helt betagende virkning. Nedenunder dette felt er en innskrift med nesten mannshøye bokstaver som går rundt hele kirken: Men dette er det evige liv at de kjender dig, den eneste sande Gud og den du udsendte, Jesus Christus. Rett over alteret — mellom begynnelsen og enden av innskriften står det noen tegn. Disse er symbolske tegn som vi finner i kirkelig utsmykning så mange steder, også i vår bys kirker. Alfa og Omega er første og siste bokstav i det greske alfabet, Alfa—Omega, begynnelsen og enden, hentet fra Johannes åpenbaring 21,6: Jeg er Alfa—Omega, begynnelsen og enden. Den samme innskrift har vi også i altertavlen i Bryn kirke. De to sammenslyngede bokstaevne P og X er et Kristusmonogram.

Alteret i denne merkelige kirken er i all sin enkelhet en åpenbaring av skjønnhet. Det er flankert av fire mørke marmorsøyler på hver kant. Søylen hviler på lysere underdeler. Selve altertavlen har som utsmykning bare et stort, forgylt kors. Ute i korsets armer er innfelt vakre, symbolske bilder, bl. a. det mye brukte Kristusbilde lammet med seiersfaner, som vi også har f. eks. i antependiet i Tanum kirke. Men det som fremhever alterets egenart og gjør at en blir stående helt forbløffet og beundret, er bokgrunnen: en dypblå aftenhimmel med lysende stjerner av en enestående vakker virkning.

Det var konfirmasjon i kirken den søndag, og konfirmantene — bare 12 stykker — sammen med sine foreldre hadde plass oppe i det svære koret. Men det var vanskelig å følge med i prestens tale og ritualet for øvrig, for akkustikken var helt umulig i dette veldige, runde rommet. Det var dog en ting som gjorde at en kunne følge så noenlunde med og føle seg hjemme i gudstjenesten, nemlig det at det danske ritual for høymessen er nesten nøyaktig som det norske, med samme klokkerbønn og kirkesvar. Og dertil kom de mange salmer som jeg kjente igjen fra vår egen salmebok.

Fylt av beundring over de uutslettelige inntrykk jeg hadde mottatt i denne merkelige kirkebygning, dro vi etter en liten pause til Vår Frue kirke eller Domkirken. Her var det tre gudstjenester om søndagen: høymesse kl. 10 og kl. 14 og aftensang kl. 17. Det var med en viss spenning jeg gikk hit. Jeg hadde lest og hørt så mye om Thorvaldsens verdensberømte billedhuggerverker som smykket denne kirke. Hvordan så de ut?

Det første som må slå en fremmed, er kirkens be-

ligg
mel
gat
kirk
lang
der
sam
prel
ut f
de s
ven
har
mot
tjen
har
T
ann
også
kirk
orig
i do
de,
ansi
ten
har
søyl
enn
søn
Et
å gå
tolv
besk
ledh
hver
apos
og o
had
jeg
ham
ha
de
stør
mot
ren
innf
diss
Ti
både
Den
og f
font

HØS
blir
hets

liggenhet. Den ligger helt inneklemt og bortgjemt mellom svære forretningsgårder, med små og trange gater som adkomstvei, uten noen åpen plass rundt kirken. Kommen inn, virker selve kirkerommets langstrakte form med de svære gallerier nokså underlig. Det bringer tanken mer inn på en uhyre forsamlingsal enn på en kirke. Du må også stusse over prekestolen som er plasert langt nede i kirken midt ut for venstre langvegg. Under prekenen sitter derfor de som har plass nedenfor prekestolen, med ansiktet vendt oppover mot prekestol og alter, mens de som har plass øverst i kirken, sitter med ryggen vendt mot alteret og ansiktet mot prekestolen. Under altertjenesten vender de siste seg igjen, da benkeradene har seter på begge sider.

Thorvaldsens Kristus har vi vel alle sett i en eller annen gipsavstøpning eller på bilder. Selv hadde jeg også sett avstøpningen i full størrelse i Nidaros domkirke. Men hvor mye annerledes var det ikke å se originalen her i de rette omgivelser som alterfigur i domkirken! Den lyse marmor virket bløt og levende, og Mesterens utbredte hender og utsigelig milde ansiktstrekk var som en levendegjørelse av innskriften under altertavlen: Kommer til meg! Altertavlen har en enkel, firkantet marmorramme med en mørk søyle ytterst og en lys innerst, uten annen symbolikk enn et kors over rammen. Her står: Dette er min sønn den elskede. Hør ham!

Etter gudstjenesten måtte jeg gi meg en stund for å gå opp og ned midtgangen og se på Thorvaldsens tolv apostelskikkelser. Det nytter ikke å forsøke å beskrive en enkelt av disse mektige, inspirerte billedhuggerverker. Jeg ble stående helt taus foran hver enkelt å tenke: Ja, nettopp slik måtte den apostel ha sett ut! Foran Simon Peter stod jeg lenge, og overfor meg selv måtte jeg tilstå at hvor mye jeg hadde lest om denne apostel og hvor mange prekener jeg har hørt som dreiet seg mye om ham, så jeg ham her for første gang slik som han virkelig måtte ha vært. Hele marmorskikkelsen liksom strålte ut de mangeartede egenskaper denne merkeligste og største av Kristi apostler hadde: iveren, pågangsmotet, beslutsomheten parret med ærligheten, angren og offerviljen. Hvilket intens bibelstudium og innforlevelse i stoffet ligger det ikke bak hver av disse verdensberømte verker!

Til slutt må ikke glemmes døpefonten som nok er både den vakreste og mest egenartede jeg har sett. Den er også av Thorvaldsen, hugget i lys marmor og formet som en knelende, hvit engel med døpefonten i de utstrakte hender.

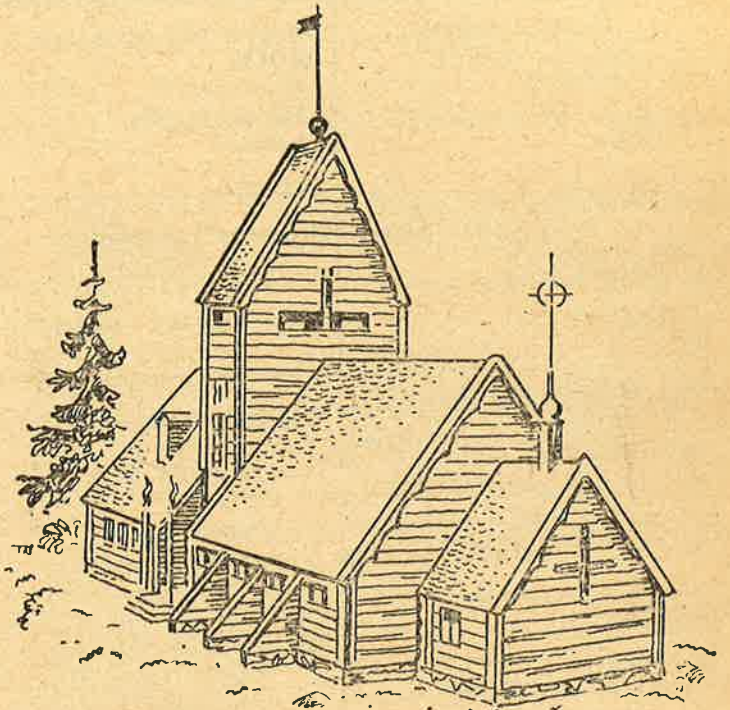
T. J. Bakken.

HØSTTAKKEGUDSTJENESTEN I TANUM KIRKE blir holdt søndag 21. oktober, med ofring til menighetspleien. Se nærmere i Budstikken.

SANDVIKA MENIGHETSHUS

vil forhåpentlig være ferdig til å tas i bruk igjen først av beregnet, men så får vi til gjengjeld kirke-midt i oktober. Arbeidet har tatt lenger tid enn fra salen i helt ny skikkelse, med et verdig og vakkert interiør. Et stort pluss er det også at vi istedenfor de gamle benkene har fått nye og pene stoler. Dessuten blir det også anskaffet endel småbord, slik at det blir lettere å få et hyggelig arrangement ved fester. Åpningsfesten blir den årlige menighetsfesten som skulle vært holdt i juni.

Alle gjør vi vårt!

I disse dager går det ut en appell til alle våre foreninger om å slutte opp om sportskapellet som skal reises ved Haslumseter i Bærumsmarka.

Planen er at alle vi som er medlemmer av en kristen forening, skal få gjøre hver vår lille innsats for denne store sak. Gjennom foreningenes formenn får vi et «stikkekort» hver, og dermed kan vi gå ut blant venner og bekjente og samle 50-øringer.

For oss her i menigheten vil Haslumseter bli et strålende utfartssted. Der kan vi samles sommer som vinter — søndagsskolen, speiderne, konfirmantene, foreningene — og alle de andre som gjerne vil kombinere skogturen med en høytidsstund i kapellet og en hyggelig rast i peisestuen.

Dette er en sak som alle foreningene kan løfte fram i fellesskap.

Alle gjør vi vårt!

Redigert av Fredrik Knudsen.

DØDE I VESTRE BÆRUM

16. august: Odd Berger, f. 1948.
 18. august: Josefine Marié Nygåard, f. 1893.
 19. august: Margit Ølstad, f. 1886.
 27. august: Hannt Sofie Wendt, f. 1856.
 2. september: Hans Larsen Ulbråaten, f. 1877.
 13. september: Barbør Jørgensen, f. 1862.
 14. september: Torgeir Ekerbakke, f. 1909.
 17. september: Karoline Hansen, f. 1866.

Ovner,
Kaminer

**BÆRUM KAJAKK og
SKIFABRIKK**

Ringeriksvn. 20, Sandvika
Telefon 53 87 54

Utstilling Torggt. 3, Oslo

**SANDVIKA CIGAR-
FORRETNING**

Inneh.: Thorstein Aamodt
Sandvika
Telefon 53 81 01

Det norske
Forsikringsaktieselskab

HEIMDAL

Akersgaten 18
O. Kierulf
Tlf. 42 51 42 - 42 03 42

SANDVIKA VEVERI A/S

Haslum
Telefon 53 66 86

INGVARDA LØKEN

Kolonial
Ringeriksveien 2
Sandvika
Telefon 53 83 54

ALB. OLSEN

Sykkel-
reparasjonsverksted

Telefon 53 83 60
Sandvika

**H.r.advokat
ODD BUGGE**

Prinsensgt. 25
Tlf. 41 04 80 — 41 09 34

DR. SIGURD NORDAL

Kontor-tlf. 53 70 69

Adr.: Jernbanegården,
Høvik.

**BÆRUM SY- OG RISSE-
SKOLE**

Platåveien 5.
Dybwadbakken.
Lysaker.

WØYEN MØLLE &

FRØRENSERI A/S

Sandvika
Telefon 53 83 58

KARL HANSEN

Sandbakkene, Sandvika
Utfører varme- og
sanitæranlegg samt
reparasjonsarbeider
Telefon 53 98 83

ESSO-STASJONEN HØVIK

Ny innehaver

Høvik

Slependen Landhandleri

Inneh. Helland

Tlf. 53 85 78 - Slependen

GUNNAR SJØWALL

Portrettstudio

Drammensveien 8

Telefon 44 77 06

**FLASKER, FILLER, JERN,
METALL**

Brukte ovner kjøpes
stadig - Flaskemerker
kan skaffes - Maskiner,
slipematter stadig på
lager.

Svend Pettersen
Tlf. 53 88 62

BRØDRENE BERNTSEN A/S

Elektrisk linjemateriell

Drammensveien 585
Sandvika
Telefon 53 84 78

WITT & BORGEN A.S

Ø. Vollgt. 6

Telefon 42 98 26

A.S SIGURD HESSELBERG

Asfalt og
tjæreprodukter

Telefon 42 07 27 — Oslo

KURBADET — Sandvika

Telefon 53 80 18

**SOLBERG &
ANDERSEN A/S**

Elektrisk agentur
og en gros

Grensen 5—7
Telefon 33 30 30

Mikkelsen & Sønn Co.

Møbler i godt utvalg
Avbetaling. Vi bringer

Ringeriksveien 54
v/ Fabrikken Tomten

**A. F. KLAVENESS
& CO. A.S**

Telefon 53 79 90
Lysaker

Aktieselskabet
**GLOMMENS TRÆSLIBERI
Kykkelsrudanlegget**

Feilmelding hele døgnet
tlf. 46 92 00
Telefon 46 38 30

**BÆRUM SØLV
& FORNIKLING**

Galvanisering

Sandvika
Telefon 53 82 95

GARTNER

FRITZ HARRESCHOU JR.

Evjev., Sandvika

Telefon 53 86 12

Rørlegger

GUNNAR PRØYME

Varme, sanitær og
reparasjoner

Stabekk. Tlf. 53 77 50

C. A. HANSENS EFTF.
Glassmesterforretning

Telefon 53 81 29
Sandvika

Alt i vindusglass

ATTILA Konfeksjonsfabrikk

Fossvn. 20, tlf. 37 36 30
Kontor: Kongensgt. 33
Telefon 41 25 25

A.S HAMANG

PAPIRFABRIKK

Sandvika

LANGSETHS EFTF.

Lilledal - Kolonialforretn.
Kirkevn. 85, Haslum
Telefon 53 76 32

STØTT KREFTSAKEN